

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

Ян ван Райкенборг (1896-1968)

Катароза де Петри (1902-1990)

Вие не живеете - вие съществувате. И за едно такова съществуване сте принудени да се борите всяка секунда. Понякога ви се струва, че в основата на това съществуване лежи някакъв план, някаква цел, някакъв Божи замисъл. Но защо през цялото време ви се иска да видите онова, което всъщност го няма? Защо постоянно мислите за едно бъдеще, което никога няма да настъпи? Защо се намирате в такава самозаблуда и не можете да я осъзнаете?

Вашето съществуване е пълно със страдание, труд и грижи. Така е било поколения преди вас, така е с вас самите, така ще бъде и в живота на онези, които идват след вас. Цялата история на света от зората му до ден днешен доказва, че съществуването на хората никога не може да се освободи от страданието, труда, грижите, заблудата и себеутвърждаването, с други думи, от диалектиката - както на "този", така и на "онзи" свят. Ако вие не сте в състояние, *още* не сте в състояние да признаете тази сурова реалност, то Гносисът няма какво да ви каже.

Но ако вие дори и частично осъзнавате тази действителност, то нещо отвътре спонтанно ще ви подбуди към търсене на смисъла на живота. И тогава ще разберете, че "живот" и "съществуване" не могат да бъдат едно и също нещо. Съществуването никога не може да се превърне в живот, както и животът не може да се превърне в обикновено съществуване.

Ако погледнете на вашия микрокосмос от гледна точка на съществуването, може да кажете: "Аз не живея. Моето съществуване е илюзия на живот."

А ако можехте да погледнете на вашия микрокосмос от гледна точка на живота, бихте видели, че сте умрял, че за Живота вие сте напълно мъртъв.

Ян ван Райкенборг, Катароза де Петри. Универсалният гносис, Из „Гносисът като Първоначална прана”.

www.lectoriumrosicrucianum.org